

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudkyň Mgr. Daniely Zemanové a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: SORELA WEST a.s.**, se sídlem Dusíkova 62, Mariánské Lázně, zastoupený JUDr. Veronikou Pupalovou, advokátkou se sídlem Májová 23, Cheb, proti **žalovanému: Krajský úřad Karlovarského kraje**, odbor regionálního rozvoje, se sídlem Závodní 353/88, Karlovy Vary - Dvory, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 7. 2006, č. j. 963/RR/06, ve věci žádosti o prodloužení lhůty k dokončení stavby, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 4. 2009, č. j. 30 Ca 107/2006 - 68,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 23. 4. 2009, č. j. 30 Ca 107/2006 - 68, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“ nebo „SORELA WEST a. s.“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta žaloba původního žalobce TETRA BAU s. r. o., se sídlem marš. Malinovského 884, Uherské Hradiště. Tato žaloba směřovala proti rozhodnutí Krajského úřadu Karlovarského kraje, odboru regionálního rozvoje (dále jen „žalovaný“), ze dne 3. 7. 2006, zn. 963/RR/06. Žalovaný tímto rozhodnutím změnil rozhodnutí Městského úřadu Aš (dále jen „stavební úřad“) ze dne 20. 2. 2006, č. j. SÚ/02395/05/Ž, kterým bylo stavebníkovi TETRA BAU s. r. o. zastaveno správní řízení o povolení změny stavby „Čerpací stanice PHM“ v Aši na pozemku st. p. 769/15, 1358, 2615, 2616, 4273, parc. č. 2739/1 v k. ú. Aš, tak, že žádost spočívající v prodloužení termínu dokončení stavby zamítl.

Stěžovatel uplatňuje zákonný důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), a namítá vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytykanou vadu měl soud, který ve věci rozhodoval, napadené rozhodnutí správního orgánu zrušit; za takovou vadu řízení se považuje i nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost. Stěžovatel tvrdí, že stavební úřad vydal rozhodnutí v rozporu s platným správním řádem, neboť při svém rozhodování vycházel pouze z tvrzení účastníků řízení a řádně z veškerých dostupných prostředků nezjistil skutečný stav věci. Uvádí, že stavební úřad nevzal v úvahu celou řadu okolností, pouze oznámil rozhodnutí o zastavení stavebního řízení. Dále tvrdí, že stavební úřad namítal „jakousi nedostatečnou dokumentaci“, nicméně podle stěžovatele měl veškerou stavební dokumentaci k dispozici, stavba byla stavebním úřadem již schválena a povolena, a proto považuje rozhodnutí stavebního úřadu, kterým bylo zastaveno řízení ve věci žádosti o prodloužení termínu k dokončení stavby, v přímém rozporu s původním rozhodnutím o povolení stavby. Rozhodnutí stavebního úřadu o zastavení řízení ve věci žádosti o prodloužení termínu k dokončení stavby stěžovatel považuje za účelové, především s ohledem na charakter stavby, neboť obdobný podnikatelský zájem má mnoho skupin v dané oblasti.

Stěžovatel rovněž namítá, že krajský soud žalobu nesprávně zamítl na základě toho, že neshledal dostatek „hmotné žalobní legitimace“. Stěžovatel však poukazuje na to, že krajskému soudu doložil postupné právní nástupnictví a vlastnictví dotčených pozemků. Dodává, že každý z nových nabyvatelů převzal veškerá práva a povinnosti v rozsahu pravomocného stavebního povolení a následného rozhodnutí o prodloužení jeho platnosti. Stěžovatel se na základě toho cítí být zkrácen na svých právech v důsledku porušení práv v předcházejícím řízení učiněným úkonem správního orgánu.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti odkázal na své vyjádření k žalobě podané stěžovatelem a rovněž uvedl, že se ztotožňuje s rozsudkem krajského soudu. Navrhl, aby Nejvyšší správní soud kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl.

Ze správního a soudního spisu je patrné, že stavební úřad vydal dne 17. 6. 2002 pod č. j. Výst/581/02/Ž původnímu žalobci TETRA BAU s. r. o. stavební povolení na stavbu „Čerpací stanice PHM“, na pozemku p. č. 2739/1 k. ú. Aš - ostatní plocha, stavební p. č. 769/15 k. ú. Aš, stavební p. č. 1358 k. ú. Aš, stavební p. č. 2615 v k. ú. Aš, stavební p. č. 2616 k. ú. Aš a stavební p. č. 4273 k. ú. Aš. Předmětné stavební povolení nabylo právní moci dne 10. 7. 2002. Ze soudního spisu je patrné, že původní žalobce TETRA BAU s. r. o. prodal na základě kupní smlouvy ze dne 3. 9. 2002 kupující společnosti RUBIK WEST a. s. pozemky, na nichž měla být předmětná stavba čerpací stanice uskutečněna.

Dne 22. 10. 2003 JUDr. Jaroslav Palas jako správce konkurzní podstaty úpadce DELTA s. r. o. v likvidaci provedl soupis konkurzní podstaty uvedeného úpadce,

do kterého zahrnul mezi věci nemovité také výše uvedené stavební parcely. Proti tomu podala společnost RUBIK WEST a. s. žalobu u Městského soudu v Praze (sp. zn. 58 Cm 50/2004) o vyloučení dotčených pozemků z konkurzní podstaty.

Ze správního spisu je dále patrné, že dne 22. 11. 2005 původní žalobce TETRA BAU s. r. o. podal u stavebního úřadu žádost o prodloužení lhůty k dokončení stavby předmětné „Čerpací stanice PHM“ a téhož dne bylo zahájeno řízení o povolení změny této stavby na výše uvedených pozemcích. Ze správního spisu vyplývá, že dne 22. 12. 2005 proběhlo místní šetření, při němž bylo zjištěno, že stavba předmětné stavby „Čerpací stanice PHM“ nebyla zahájena. Stavební úřad následně dne 19. 1. 2006 (výzva č. j. SÚ/02395/05/Ž) vyzval původního žalobce TETRA BAU s. r. o., aby do 3. 2. 2006 prokázal zahájení předmětné stavby, přičemž uvedl, že stavební povolení pozbývá platnosti, jestliže do dvou let ode dne, kdy nabylo právní moci, nebyla stavba zahájena. Původní žalobce TETRA BAU s. r. o. byl rovněž poučen o tom, že pokud nebude předmětná žádost o stavební povolení v daném smyslu doplněna, bude stavební řízení zastaveno. Dne 2. 2. 2006 byla stavebnímu úřadu doručena odpověď na tuto výzvu, ve které původní žalobce TETRA BAU s. r. o. pouze uvedl, že zahájil výstavbu předmětné stavby a že v současné době jsou provedeny hrubé terénní úpravy a vykopány rýhy pro základové pasy prodejny a mycího boxu. Stavební úřad předmětné řízení rozhodnutím ze dne 20. 2. 2006, č. j. SÚ/02395/05/Ž, zastavil podle § 60 odst. 2 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“), neboť se původnímu žalobci TETRA BAU s. r. o. nepodařilo doložit žádost, že stavba „Čerpací stanice PHM“ byla zahájena do dvou let od nabytí právní moci stavebního povolení ze dne 17. 6. 2002, č. j. Výst/581/02/Ž. Proti tomuto rozhodnutí podal původní žalobce TETRA BAU s. r. o. odvolání.

Žalovaný rozhodnutím ze dne 3. 7. 2006, č. j. 963/RR/06, výše uvedené rozhodnutí stavebního úřadu změnil tak, že předmětnou žádost o změnu stavby před dokončením spočívající v prodloužení termínu dokončení předmětné stavby zamítl. Ztotožnil se se závěry stavebního úřadu, že původní žalobce TETRA BAU s. r. o. neprokázal, že byla předmětná stavba zahájena do dvou let od nabytí právní moci stavebního povolení, toto stavební povolení bylo v době podání žádosti o prodloužení lhůty k dokončení stavby již neplatné, a proto nebylo možno této žádosti původního žalobce TETRA BAU s. r. o. vyhovět.

Následně podal původní žalobce TETRA BAU s. r. o. žalobu ke krajskému soudu, ve které namítal, že žalovaný při rozhodování zcela pominul stavební úpravy, které byly na předmětných pozemcích zahájeny již v roce 2001 a které vedly k zahájení stavby ve smyslu stavebního zákona. Dále uvedl, že nemovitosti, na nichž měla být provedena předmětná stavba, byly zahrnuty dne 16. 12. 2003 do konkurzní podstaty úpadce DELTA s. r. o. Původní žalobce TETRA BAU s. r. o., resp. společnost RUBIK WEST a. s., která od původního žalobce předmětné nemovitosti získala, podala žalobu proti rozhodnutí správce konkurzní podstaty o zařazení nemovitostí do podstaty, přičemž předmětem žaloby bylo vyloučení předmětných nemovitostí z konkurzní podstaty uvedeného úpadce. Toto řízení nebylo do dne podání žaloby ukončeno. Původní žalobce TETRA BAU s. r. o. nebyl oprávněn po dobu řízení s nemovitostmi

ve smyslu stavebního povolení nakládat, a proto existovala překážka pro realizaci jeho práv ze stavebního povolení. Původní žalobce TETRA BAU s. r. o. v tomto smyslu namítal, že rozhodnutím správních orgánů byla porušena jeho práva, neboť správní orgány ignorovaly tuto zákonnou překážku ve výkonu jeho práv založených stavebním povolením.

Ze soudního spisu je patrné, že krajský soud dne 7. 11. 2008 zaslal stěžovateli poučení o tom, že podle § 107a odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“), platí, že má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo dosavadního účastníka. Toto poučení zaslal na základě zjištění z úřední činnosti, že vlastnictví k předmětným pozemkům, a s tím spojený přechod práv a povinností ze stavebního povolení vázícího se k předmětným pozemkům, přešlo na základě kupní smlouvy z původního stavebníka a žalobce TETRA BAU s. r. o. na společnost RUBIK WEST a. s. a později na stěžovatele - SORELA WEST a. s. Na základě tohoto poučení zaslal původní žalobce TETRA BAU s. r. o. návrh ve smyslu § 107a o. s. ř. na vstup stěžovatele – SORELA WEST a. s. do řízení na místo dosavadního žalobce TETRA BAU s. r. o. Svůj návrh podložil kupní smlouvou na předmětné stavební pozemky ze dne 3. 9. 2002 mezi původním žalobcem TETRA BAU s. r. o. a společností RUBIK WEST a. s. a následnou kupní smlouvou na předmětné stavební pozemky ze dne 2. 4. 2007 mezi společností RUBIK WEST a. s. a stěžovatelem – SORELA WEST a. s. Dne 22. 1. 2009 byl krajskému soudu doručen souhlas stěžovatele – SORELA WEST a. s. se vstupem do předmětného řízení. Usnesením krajského soudu ze dne 17. 2. 2009, č. j. 30 Ca 107/2006 – 54, bylo proto rozhodnuto, že stěžovatel - SORELA WEST a. s. – vstoupil do řízení místo dosavadního žalobce TETRA BAU s. r. o.

Krajský soud poté žalobu zamítl. V rozsudku uvedl, že námitka opomenutí skutečnosti, že na předmětných pozemcích byly zahájeny stavební práce vedoucí k zahájení stavby „Čerpací stanice PHM“ již v roce 2001, je neopodstatněná, neboť stavební povolení k předmětné stavbě nabylo právní moci až dne 10. 7. 2002. Tvrzené práce uskutečněné v roce 2001 nemohly vést k zahájení stavby povolené předmětným stavebním povolením. Námitku překážky výkonu práv ze stavebního povolení způsobenou rozhodnutím správce konkurzní podstaty, kterým byly do soupisu konkurzní podstaty úpadce DELTA s. r. o. zahrnuty rovněž pozemky, na nichž měla být postavena předmětná stavba, krajský soud považoval rovněž za nedůvodnou. Konstatoval, že zahrnutí těchto pozemků bylo realizováno 16. 12. 2003 a v této souvislosti upozornil na skutečnost, že dne 3. 9. 2002 byla uzavřena kupní smlouva mezi původním žalobcem TETRA BAU s. r. o. (původní stavebník) a společností RUBIK WEST a. s., čímž byly původní pozemky, na nichž měla být předmětná stavba realizována, převedeny na nového nabyvatele RUBIK WEST a. s., který převzal práva a povinnosti v rozsahu pravomocného stavebního povolení a následného rozhodnutí o prodloužení jeho platnosti, do té doby svědčící původnímu stavebníkovi TETRA BAU s. r. o. Krajský soud podotkl, že právě tato skutečnost představuje překážku, která původnímu žalobci TETRA BAU s. r. o. zabránila v realizaci práv vyplývajících

ze stavebního povolení, neboť práva založená vydaným stavebním povolením přešla na nového nabyvatele pozemků, na kterých povolená stavba měla být realizována. Z daného dospěl krajský soud k závěru, že „původní žalobce TETRA BAU s. r. o. nebyl nositelem vlastnických práv dotčených pozemků a ani práv a povinností vyplývajících z pravomocného stavebního povolení a nepřislušelo mu ani právo obrany proti zahrnutí dotčených pozemků do soupisu konkursní podstaty.“ Tato práva stejně jako právo obrany příslušela tehdejšímu vlastníkovi dotčených pozemků, tj. společnosti RUBIK WEST a. s., která tohoto práva využila u Městského soudu v Praze (věc sp. zn. 58 Cm 50/2004). Proto krajský soud považoval tvrzení žalobce, že rozhodnutí stavebního úřadu je nezákonné z důvodu, že ignorovalo zákonnou překážku bránící ve výkonu práv založených stavebním povolením, spočívající v zahrnutí pozemků do soupisu konkursní podstaty úpadce, za neopodstatněné. Krajský soud v mezích uplatněných žalobních bodů shledal, že žalobce (stěžovatel) nebyl v době vydání rozhodnutí žalovaného nositelem práv založených vydaným předmětným stavebním povolením, na kterých se cítil být rozhodnutím žalovaného zkrácen, a z tohoto důvodu pro nedostatek jeho hmotné legitimace žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud nejdříve přezkoumal kasační stížnost podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., ze kterých vyplývá, že Nejvyšší správní soud je vázán rozsahem kasační stížnosti; to neplatí, je-li na napadeném výroku závislý výrok, který napaden nebyl, nebo je-li rozhodnutí správního orgánu nicotné. Vázanost zdejšího soudu rozsahem kasační stížnosti neplatí ani pro případ, že bylo řízení před soudem zmatečné [§ 103 odst. 1 písm. c) s. ř. s.] nebo bylo zatíženo vadou, která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, anebo je-li napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné [§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.], jakož i v případech, kdy je rozhodnutí správního orgánu nicotné. Zdejší soud zjistil, že napadené rozhodnutí krajského soudu bylo stiženo vadou, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí o věci samé, a proto shledal kasační stížnost důvodnou.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu totiž zjistil, že původní žalobce TETRA BAU s. r. o. zaslal krajskému soudu návrh ve smyslu § 107a o. s. ř. na vstup stěžovatele – SORELA WEST a. s. do řízení na místo dosavadního účastníka řízení - původního žalobce TETRA BAU s. r. o. Svůj návrh podložil kupní smlouvou na předmětné stavební pozemky ze dne 3. 9. 2002 mezi původním žalobcem TETRA BAU s. r. o. a společností RUBIK WEST a. s. a následnou kupní smlouvou na předmětné stavební pozemky ze dne 2. 4. 2007 mezi společností RUBIK WEST a. s. a stěžovatelem – SORELA WEST a. s. Dne 22. 1. 2009 byl krajskému soudu doručen souhlas stěžovatele – SORELY WEST a. s. se vstupem do předmětného řízení. Následně krajský soud usnesením ze dne 17. 2. 2009, č. j. 30 Ca 107/2006 – 54, rozhodl v souladu s § 107a o. s. ř. v souvislosti s § 64 s. ř. s., že stěžovatel - SORELA WEST a. s. – vstoupil do řízení místo dosavadního žalobce TETRA BAU s. r. o. Nadále jednal pouze se stěžovatelem – SORELA WEST a. s.

Podle ustanovení § 107a o. s. ř. má-li žalobce za to, že po zahájení řízení nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, o něž v řízení jde, může dříve, než soud o věci rozhodne, navrhnout, aby nabyvatel práva nebo povinnosti vstoupil do řízení na místo

dosavadního účastníka. Soud návrhu usnesením vyhoví, jestliže se prokáže, že po zahájení řízení nastala výše specifikovaná právní skutečnost, a jestliže s tím souhlasí ten, kdo má vstoupit na místo žalobce; souhlas žalovaného nebo toho, kdo má vstoupit na jeho místo, se nevyžaduje. Právní účinky spojené s podáním žaloby zůstávají zachovány.

Z daného vyplývá, že soud předmětnému návrhu vyhoví pouze za kumulativního splnění následujících podmínek. První podmínkou je, že nastala právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení. Druhou podmínkou je, že tato právní skutečnost se týká práva nebo povinnosti dosavadního účastníka řízení. A poslední podmínka, která musí být splněna je, že tato právní skutečnost nastala po zahájení řízení.

Nejvyšší správní soud má za to, že v dané věci nebyly kumulativně splněny výše uvedené podmínky pro to, aby soud takovému návrhu vyhověl. Ze soudního spisu je totiž patrné, že přestože po zahájení řízení před krajským soudem došlo k právní skutečnosti, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti, když skutečně k uzavření kupní smlouvy týkající se předmětných stavebních pozemků a s tím i k přechodu práv a povinností vyplývajících z předmětného stavebního povolení došlo, nicméně je nutno konstatovat, že k této právní skutečnosti nedošlo mezi dosavadním účastníkem řízení – původním žalobcem TETRA BAU s. r. o. a stěžovatelem – SORELA WEST a. s., nýbrž mezi společnostmi RUBIK WEST a. s. a stěžovatelem SORELA WEST a. s. (kupní smlouva ze dne 2. 4. 2007). Je tedy zřejmé, že v daném případě nebyla splněna druhá podmínka, podle níž je nutno, aby právní skutečnost, s níž právní předpisy spojují převod nebo přechod práva nebo povinnosti účastníka řízení, se týkala práva nebo povinnosti dosavadního účastníka řízení. Ve světle shora uvedeného je zřejmé, že pokud krajský soud vydal usnesení, kterým vyhověl návrhu původního žalobce TETRA BAU s. r. o., tj. dosavadnímu účastníku řízení, na vstup stěžovatele - SORELA WEST a. s. do řízení na jeho místo, aniž by byly splněny všechny podmínky, za nichž je možno předmětnému návrhu vyhovět, dopustil se tak vady řízení, která měla vliv na zákonnost rozhodnutí ve věci samé.

Za tohoto stavu věci považuje Nejvyšší správní soud za bezpředmětné zabývat se podrobně dalšími námitkami stěžovatele v kasační stížnosti, neboť zjištěné pochybení krajského soudu - nesprávné posouzení právní otázky účastenství v daném řízení – se dotýká samotné zákonnosti nyní napadaného rozhodnutí a tato skutečnost je sama o sobě důvodem pro zrušení citovaného rozhodnutí. Nicméně je nutno uvést, že krajský soud si musí rovněž ujasnit otázku účastenství v řízení před stavebním úřadem ve věci předmětné žádosti o prodloužení lhůty k dokončení stavby, a to především s ohledem na právní skutečnosti vyplývající z převodu vlastnického práva k předmětným stavebním pozemkům a s ohledem na související přechod práv a povinností vyplývajících z předmětného stavebního povolení, které nastaly na základě kupní smlouvy ze dne 3. 9. 2002, uzavřené mezi původním žalobcem TETRA BAU s. r. o. a společností RUBIK WEST a. s.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že napadené rozhodnutí soudu přezkoumal v souladu s § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. a ze shora uvedeného důvodu dospěl k závěru,

že kasační stížnost je důvodná. Proto dle § 110 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí krajského soudu zrušil pro vady řízení mající vliv na zákonnost rozhodnutí podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. a věc mu současně vrátil k dalšímu řízení. Zdejší soud upozorňuje, že podle § 110 odst. 3 s. ř. s. je krajský soud v dalším řízení vázán právním názorem Nejvyššího správního soudu. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem dle § 109 odst. 1 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

V novém řízení krajský soud v souladu s § 110 odst. 2 s. ř. s. rozhodne rovněž o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Radan Malík
předseda senátu